

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

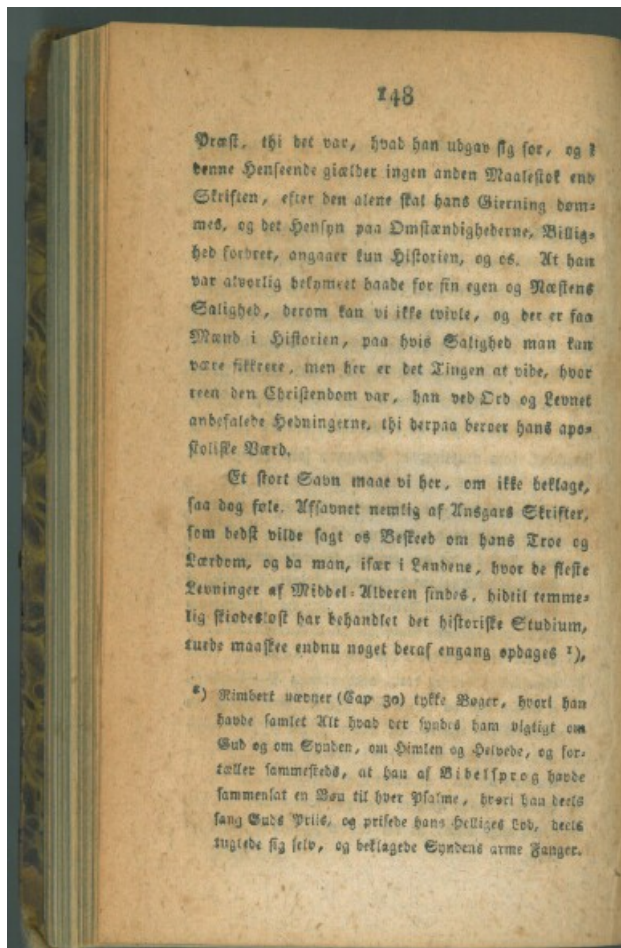
Titel: Udrag fra Ansgars Eftermæle

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 148. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_312_7-txt-shoot-idm1121/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

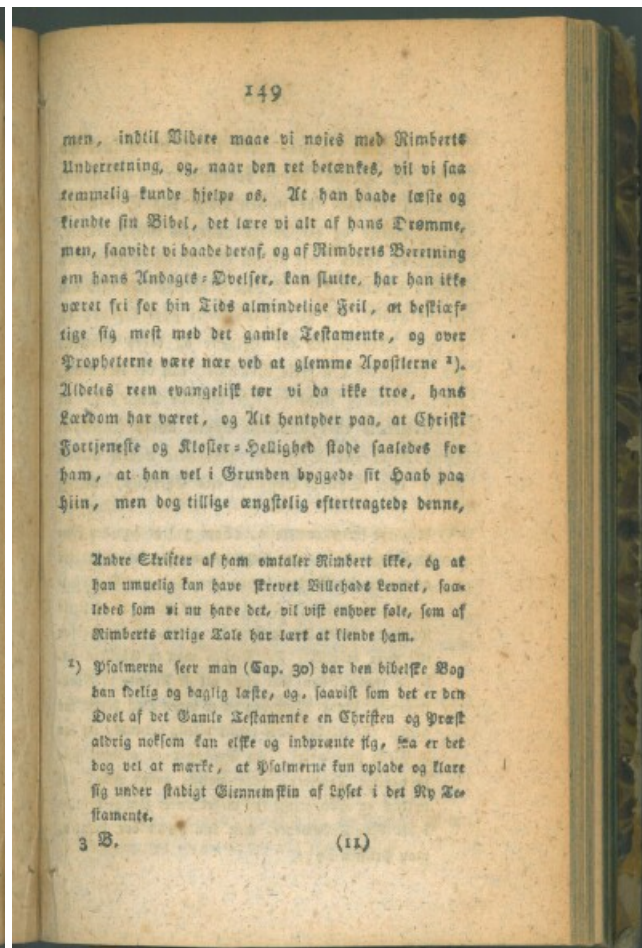
[Læs CC0-erklæringen](#)

Præst, thi det var, hvad han udgav sig for, og i denne Henseende gjælder ingen anden Maalestok end Skriften, efter den alene skal hans Gjerning dømmes, og det Hensyn paa Omstændighederne, Billighed forebrer, angaar kun Historien, og os. At han var alvorlig bekymret baade for sin egen og Næstens Salighed, derom kan vi ikke tvivle, og det er saa Naad i Historien, paa hvis Salighed man kan være sikker, men her er det Lingen at vide, hvor reen den Christendom var, han ved Død og Levnet anbefalede Hedningerne, thi derpaa berøet hans apostoliske Værd.

Et stort Savn maae vi her, om ikke beklage, saa dog føle. Udfanget nemlig af Angars Skrifter, som bedst vilde sagt os Besked om hans Troe og Lærdom, og da man, især i Landene, hvor de fleste Levninger af Middele Alderen findes, hidtil temmelig stødelsløst har behandlet det historiske Studium, turde maa ske endnu noget deraf engang opdages ²⁾,

²⁾ Kimbert nævner (Cap. 30) tykke Bøger, hvori han havde samlet Alt hvad der hændte ham vigtigt om Gud og om Synden, om Himlen og Helvede, og fortæller sammesteds, at han af Bibelsprog havde sammensat en Bøn til hver Psalme, hvori han deels sang Guds Pris, og prisede hans Helliges Løb, deels søgte sig selv, og beklagede Syndens arme Fanger.

men, indtil Vidste maae vi nøjes med Kimberts Underretning, og, naar den ret betænkes, vil vi saa temmelig kunde hjælpes os. At han baade læste og kendte sin Bibel, det lære vi alt af hans Drømme, men, saavidt vi baade deraf, og af Kimberts Beretning om hans Andagts-Ovelser, kan slutte, har han ikke været sei for sin Tids almindelige Feil, at beskæftige sig mest med det gamle Testaments, og over Propheterne være nær ved at glemme Apostlerne ²⁾. Aldeles reen evangelisk tør vi da ikke troe, hans Lærdom har været, og Alt hentyder paa, at Christ Gortjeneste og Kloster-Hellighed stode saaledes for ham, at han vel i Grunden byggede sit Haab paa hiin, men dog tillige angstelig eftertragtede denne,

Andre Skrifter af ham omtaler Kimbert ikke, og at han umækelig kan have skrevet Mængder Levnet, saaledes som vi nu have det, vil vist enhver føle, som af Kimberts ærlige Tale har lært at kende ham.

²⁾ Psalmerne seer man (Cap. 30) var den bibelske Bog han delig og daglig læste, og, saavist som det er den Deel af det Gamle Testaments en Christen og Præst aldrig nokken kan elske og indprænte sig, saa er det dog vel at mærke, at Psalmerne kun oplæde og klare sig under stædigt Ginnemfin af Lyset i det Ny Testaments.

